

عنوان مقاله:

یادگیری زبان فارسی به عنوان زبان دوم از منظر فرضیه مبتدا

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان و گویش های غرب ایران، دوره 7، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

منیره شهباز - دانشجوی دکتری آموزش زبان فارسی به غیر فارسیزبانان، دانشکده ادبیات فارسی و زبانهای خارجی، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از نظریه‌هایی که چگونگی تولید زبان با زبان‌آموز را تبیین می‌کند، نظریه پردازش‌پذیری (پینمان، 1998) است. این نظریه پیوست-هایی دارد که یکی از آن‌ها فرضیه مبتدا است. این فرضیه به پیش‌بینی نحوه و روند مبتداسازی در مراحل گوناگون زبان‌آموزی اقدام می‌کند و آن را دارای سه مرحله می‌داند. براساس فرضیه مبتدا، زبان‌آموزان در مرحله اول تولید جملات به زبان دوم، تفاوتی میان نقش دستوری مبتدا و فاعل قائل نمی‌شوند. در مرحله دوم، افزوده‌ها در جایگاه آغازین ظاهر می‌شوند و در مرحله سوم، موضوع کانونی غیر فاعلی‌ای در این جایگاه قرار می‌گیرد. هدف از انجام پژوهش حاضر جلب توجه معلمان زبان فارسی به ضرورت آگاه‌کردن فارسی‌آموزان از ترتیب واژگانی کمابیش آزاد در جملات فارسی است. مسئله نوشتار پیش رو بررسی مبتداسازی در سطوح مختلف فارسی‌آموزی برمبنای فرضیه مبتداست. برای پرداختن به مسئله یادشده، در ابتدا تعداد (48) فایل صوتی اجرای برخی آزمون تعیین سطح گفتار دو دوره دانش‌افزایی زبان و ادبیات فارسی براساس دستورالعمل ارزیابی تولیدات زبانی بنیاد سعدی سطح‌بندی شد؛ سپس تعداد (482) جمله دارای فاعل و ساخت موضوعی کامل از فایل‌های صوتی به‌منظور تحلیل استخراج شد. نتیجه تحلیل داده‌های نهایی این بود که فرضیه مبتدا درخصوص یادگیری زبان فارسی به‌تمامی صادق نیست.

کلمات کلیدی:

پردازش‌پذیری، مبتداسازی، فرضیه مبتدا، ساخت موضوعی، گفتار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161174>

